

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 25. septembra 2015. Godine
Br. ref:RK 843/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI39/15

Podnosilac

Fetije Haliti

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova, ARJ-UZVP. br. 4/2015,
od 27. februara 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela gđa Fetije Haliti (u daljem tekstu: podnosilac), iz sela Kruševica, opština Podujevo.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda Vrhovnog suda Kosova, ARJ-UZVP. br. 4/2015, od 27. februara 2015. godine, za koju podnosilac tvrdi da joj je uručena 14. marta 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke, kojom su podnosiocu navodno povređena ustavna prava, ne navodeći nijednu konkretnu odredbu Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Osnov za podnošenje zahteva su član 113.7 Ustava, član 47. Zakona i pravilo 56 Poslovnika.

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 25. marta 2015. godine, podnosilac je podnela Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) zahtev za ocenu ustavnosti osporene odluke.
6. Dana 22. aprila 2015. godine, predsednik Ustavnog suda je odlukom br. GJR. KI39/15, imenovao sudiju Altay Suroy za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI39/15, imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Ivan Čukalović (predsedavajući), Enver Hasani i Artar Rama-Hajrizi.
7. Dana 18. maja 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog dana, Sud je poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
8. Dana 1. jula 2015. godine odlukom br. K.SH.KI 39/15, predsednica Suda je imenovala sudiju Bekim Sejdiu za člana Veća za razmatranje umesto sudije Envera Hasanija, kome je dana 26. juna 2015. godine istekao mandat u Ustavnom sudu.
9. Dana 10. septembra 2015. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 30. septembra 2010. godine, Komisija za dodelu stanova opštine Priština na korišćenje u zakup za socijalne slučajeve (u daljem tekstu: Komisija) je

obaveštenjem br. 02. br. 360-254, obavestila podnosioca da je njen zahtev za dodelu stana na korišćenje u zakup za socijalne slučajeve odbijen, uz obrazloženje da ona ne predstavlja socijalni slučaj.

11. Neutvrđenog dana, podnosilac je tužbom za pokretanje upravnog spora koju je podnela Vrhovnom sudu Kosova, osporila gore navedeno obaveštenje zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene zakonskih odredaba.
12. Dana 29. novembra 2011. godine, Vrhovni sud Kosova je postupajući po tužbi podnosioca, presudom A. br. 1074/2011, usvojio tužbeni zahtev podnosioca i poništio obaveštenje Komisije 02. br. 360/254, od 30. septembra 2010. godine. Ovaj sud *inter alia* obrazlaže:

*“Sud utvrđuje da je u konkretnom slučaju tuženi organ [Komisija] prekršio zakon na štetu tužilje [podnosioca], zato što se odluka–pomenuto obaveštenje ne može smatrati pravilnim i na zakonu zasnovanim.
[...] da se obavezno moraju dati razlozi o svim ovim aktima koji potpuno ili delimično negiraju, ukidaju, ograničavaju ili na neki drugi način utiču na zakonska prava i interese, ili uspostavljaju obaveze ili kazne [...]”.*
13. Dana 27. decembra 2011. godine, Opštinsko javno pravobranilaštvo u Prištini je podnelo žalbu protiv presude Vrhovnog suda Kosova A. br. 1074/2011, od 29. novembra 2011. godine, kojom je tražilo ukidanje ove presude.
14. Dana 20. marta 2012. godine, podnosilac je odgovorom na žalbu osporila žalbu tužene strane [Komisije] uz tvrdnju da je ista neosnovana.
15. Dana 10. jula 2012. godine, Veće Vrhovnog suda Kosova je presudom A. A. br. 201/2011, odbilo kao neosnovanu žalbu tužene strane i potvrdilo presudu Vrhovnog suda Kosova A. br. 1074/2011, od 29. novembra 2011. godine, uz obrazloženje:

“[...] u smislu člana 11 ZUP [Zakon o upravnom postupku], tužena je bila dužna da u vezi sa zahtevom tužilje odluči rešenjem [...]”.
16. Dana 5. avgusta 2012. godine, Komisija je odlučujući u postupku ponovnog razmatranja, rešenjem odbila kao neosnovan zahtev podnosioca 02. br. 360-254, od 30. septembra 2010. godine, uz obrazloženje da podnosilac nije ispunila kriterijume utvrđene Pravilnikom za dodelu stanova na korišćenje u zakup za socijalne slučajeve, zato što, prema ovoj Komisiji, podnosilac ne pripada kategoriji lica koja su socijalni slučajevi.
17. Protiv rešenja Komisije od 5. avgusta 2012. godine, podnosilac je 6. novembra 2012. godine podnela tužbu za pokretanje upravnog spora pred pred Osnovnim sudom u Prištini–Odeljenje za upravne sporove, kojom je tražila poništenje predmetnog rešenja.

18. Dana 22. januara 2013. godine, podnosilac se žalila Kancelariji disciplinskog tužioca povodom odugovlačenja odlučivanja o njenom predmetu od strane Vrhovnog suda Kosova (sada i od strane Osnovnog suda u Prištini).
19. Dana 15. aprila 2013. godine, Kancelarija disciplinskog tužioca je dopisom pod br. ZPD/13/zp/290, obavestila podnosioca da ova kancelarija nije našla zakonski osnov za pokretanje disciplinske istrage povodom njene žalbe, i informisala je da je navedeni predmet dodeljen sudiji te da čeka na rešavanje.
20. Dana 3. juna 2014. godine, Osnovni sud u Prištini–Odeljenje za upravne sporove je odlučujući povodom tužbe podnosioca, presudom A. br. 1126/2012, odbio njen tužbeni zahtev kao neosnovan. Ovaj sud, između ostalog, obrazlaže:

“[...] tužilja se u 2010. godine vodila kao stanovnik opštine Podujevo, stoga je Komisija sa pravom utvrdila da tužilja nije ispunila kriterijum utvrđen u članu 7, tačka (b) Pravilnika. Takođe, Komisija je sa pravom ustanovila da se tužilja nije nalazila na spisku osoba ili porodica koje primaju socijalnu pomoć od strane MRSZ, i prilikom apliciranja nije predala potvrdu izdatu od strane Centra za socijalnu pomoć.

[...] tužilji je priznato pravo na penziju civilnih invalida, stoga nije mogla da prima socijalnu pomoć i da ima status socijalnog slučaja, međutim Sud je ocenio da ova činjenica nije od uticaja na sticanje prava tužilje, zato što su u konkretnom konkursu stanovi bili namenjeni za socijalne slučajeve, a ne za ratne invalide [...]”.
21. Neutvrđenog dana, podnosilac je podnela žalbu protiv presude Osnovnog suda u Prištini, tvrdeći da je došlo do pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i povrede materijalnih i procesnih odredaba.
22. Dana 7. oktobra 2014. godine, Apelacioni sud Kosova–Odeljenje za upravne sporove je presudom AA. br. 327/2014, odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca i potvrdio presudu Osnovnog suda u Prištini–Odeljenja za upravne sporove A. br. 1126/2012, od 3. juna 2014. godine. Ovaj sud *inter alia* obrazlaže da ne postoje dokazi da je podnosilac u vreme apliciranja bila stanovnik opštine Prištine najmanje poslednjih 5 (pet) godina, kako je predviđeno Pravilnikom, kao i da ona nije bila korisnik socijalne pomoći već da je bila korisnik penzije kao civilni invalid rata.
23. Protiv presude Apelacionog suda, podnosilac je neutvrđenog dana podnela zahtev za reviziju Vrhovnom sudu Kosova.
24. Dana 11. decembra 2014. godine, Vrhovni sud Kosova je rešenjem Rev. A. br. 16/2014, odbacio kao nedozvoljen zahtev podnosioca za reviziju, sa obrazloženjem da protiv pravosnažne odluke drugostepenog suda u upravnim sporovima stranka može da podnese samo zahtev za vanredno preispitivanje odluke, a ne zahtev za reviziju.

25. Neutvrđenog dana, podnosilac je podnela Vrhovnom sudu Kosova zahtev za vanredno preispitivanje presude Apelacionog suda Kosova AA. br. 327/2014, od 7. oktobra 2014, zbog povrede procesnih i materijalnih odredaba.
26. Dana 27. februara 2015. godine, Vrhovni sud Kosova je presudom ARJ-UZVP. br. 4/2015, odbio kao neosnovan zahtev podnosioca za vanredno preispitivanje. Sud u ovoj odluci, između ostalog, obrazlaže da:
“[...] na dan apliciranja tužilja nije imala dokaz da je bila stanovnik SO Priština, najmanje 5 poslednjih godina, i takođe pomenuta nije bila korisnik socijalne pomoći.”

Navodi podnosioca zahteva

27. Podnosilac tvrdi da su presudom Vrhovnog suda Kosova, ARJ-UZVP. br. 4/2015, od 27. februara 2015. godine povređena njena ustavna prava. Zapravo, podnosilac nije navela nijednu konkretnu odredbu Ustava za koju tvrdi da je povređena, ali se iz okolnosti slučaja pretpostavlja da se radi o tvrdnji o povredi prava na pravično suđenje, zagarantovanog članom 31. Ustava.
28. Pored toga, podnosilac traži sledeće: *“zahtevam da mi se zbog socijalnih problema dodeli stan – za civilne invalide rata, pošto sam invalid, nezaposlena, neudata i izdržavam mog bolesnog oca starog 86 godina, i živimo kod tetkića u Prištini od 2000. godine”.*

Ocena prihvatljivosti zahteva

29. Kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca, Sud prvo ispituje da li su ispunjeni uslovi prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.
30. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:
“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.
31. Pored toga, član 47.2 Zakona utvrđuje:
“Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.
32. Takođe, Sud se u ovom slučaju poziva i na pravilo 36 (1) (b) Poslovníka:
*“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:
[...]*

b) samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke, [...]”.

33. U konkretnom slučaju, Sud primećuje da je podnosilac iscrpela sva raspoloživa delotvorna pravna sredstva prema važećem zakonu, i da je osporena odluka Vrhovnog suda poslednja odluka u slučaju podnosioca zahteva, te je stoga u ovom kontekstu podnosilac zahteva ovlašćena strana.
34. Pored toga, Sud se poziva i na član 48. Zakona, koji propisuje:
- “Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena [...]”.*
35. Takođe, Sud uzima u obzir i pravila 36 (1) (d), 36 (2) (b) i (d) Poslovnika, koje utvrđuje:
- “(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:
[...]
d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.
(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:
[...]
b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava,
[...] ili
d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju“.*
36. S obzirom na navedeno, Sud smatra da sama činjenica da podnosilac nije zadovoljna osporenom odlukom ne znači da ova odluka povređuje njena ustavna prava.
37. U tom kontekstu, Sud ponavlja da nije njegova dužnost da postupa kao sud četvrtog stepena u pogledu odluka redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, Presuda od 21. januara 1999. godine; vidi, takođe, slučaj KI70/11, *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, Ustavni sud, Rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
38. Mandat Ustavnog suda u pogledu odluka redovnih sudova i odluka ostalih javnih organa je samo razmatranje i ocena da li su dokazi predstavljeni na pravilan način i da li su postupci, gledano u njihovoj celini, sprovedeni na takav način da je podnosiocu bilo osigurano pravično suđenje (vidi, slučaj *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima, usvojen 10. jula 1991. godine).
39. Na osnovu spisa predmeta podnosioca zahteva, Sud primećuje da je obrazloženje dato u osporenoj odluci jasno i da, gledano u celini, postupci pred redovnim

sudovima nisu bili nepravični ili proizvoljni (*mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, Odluka od 30. juna 2009. godine).

40. Shodno tome, Sud smatra da podnosilac nije potkrepela svoje tvrdnje, te da nije podnela bilo kakav *prima facie* dokaz koji bi opravdao ove tvrdnje o povredi prava zagarantovanih Ustavom.
41. Iz gore navedenih razloga, Sud smatra da činjenice koje je iznela podnosilac ni na koji način ne opravdavaju njenu tvrdnju o povredi ustavnih prava, i da podnosilac nije na dovoljan način dokazala kako i zašto je presuda Vrhovnog suda povredila njena prava zagarantovana Ustavom.
42. Shodno tome, Sud zaključuje da zahtev podnosioca ne ispunjava proceduralne uslove prihvatljivosti jer je očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 20 Zakona i pravilima 36 (1) (d), 36 (2) (b) i (d) Poslovnika, dana 25. septembra 2015. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi